

A Proust-kérdőív nevét a francia író, **Marcel Proust** (1871-1922) után kapta. A kérdéseket nem ő találta ki, csupán az ő válaszai miatt váltak híressé, a feljegyzések szerint ugyanis Proust két különböző időpontban is válaszolt az egyébként több mint harminc kérdésből álló sorozatra.

A következőkben interjúalanyaink tetszőlegesen kiválaszthatnak a Proust-kérdőív kérdéseiből tizenegyet, az utolsó, vagyis, hogy kinek passzolnák tovább a kérdőívet, mindenki számára kötelező.

Mikor nevettél utoljára igazán, teljes szívből?

Gyakran nevetek. Azt most nem tudom megmondani, hogy pontosan mikor, de talán három perccel ezelőtt. Nekem olyan vidám az életem, hogy reggeltől estig **állandóan nevetgélek**. Pozitív beállítottságú ember vagyok, nem izgatnak a rossz dolgok, nem időzök sokat rajtuk.

Mikor sírtál utoljára?

Múlt kedden, a filmklubban, ugyanis megnéztem ezt az új filmet, ami Oscar-díjra volt jelölve, a Lion címűt, ami arról szól, hogy Indiából örökbe vesznek egy gyereket Ausztráliába. Az utolsó 5 percet kicsit könnyfakasztóra vették. Amúgy nem szoktam sírni.

Min tudsz igazán felháborodni?

Az emberi butaságon nagyon. Tulajdonképpen azért, mert nem vagyok elég toleráns, azt hiszem.

Mi az, amitől a legjobban félsz?

Attól, hogy egyedül halok meg a szobámban, és nem kapnak meg, csak egy hónap múlva. És nem lesz kellemes annak, aki bemegy. Emberbaráti szeretetből van ez.

Mit kívánnál magadnak egy jó tündértől?

Ejsze semmit. Az a baj, hogy annyira elégedett vagyok a saját életemmel, hogy nem bújnék senkinek a bőrébe, **nem kívánnék a jó tündértől egy aranyhalat**, hogy aztán attól kívánhassak valamit.

Szerinted melyik az a tulajdonság, amit legjobban túlértékelünk?

Én azt hallom mostanában, hogy az emberek túl sokat foglalkoznak a lelki üdvösségükkel. Mindenki keresi a megváltást, és szerintem ez kicsit túl van rágva. Mindenki ilyen spirituális

csatornákon próbál boldogságot keresni, holott gyakorlatilag **csak élni kéne** az életet minden nap úgy szépen, ahogy az megadatik.

Miben vagy kiben hiszel?

Általában az emberek azt szokták mondani, hogy Istenben. Én is azt mondom, mert nem lehet jobbat mondani. Én hiszek abban, hogy van egy erő, ami minden tavasszal a rügyeket kifakasztja, és minden télen a természetet álomba szenderíti, nevezhetjük Istennek, vagy bárminek. Csoda is lehetne, de az istent mindenki jobban érti.

Mi a legértékesebb tulajdonod?

Az életem. Dolgokhoz nem ragaszkodom. Az egyetlen fontos dolog az életben, az maga az élet.

Ki a kedvenc irodalmi vagy filmbéli hősöd?

Legyen Fülöp Jimmy. Egy Rejtő hős.

Mi a mottód?

Van egy [ex-librisem](#), ez ilyen könyvtáros „betegség” és azt írja rajta, hogy Nosce te ipsum - ismerd meg önmagad. Alapvetően ez, de én legjobban azt szeretem, hogy: A kutya ugat, a karaván halad.

Mikor fordul elő, hogy hazudsz?

Soha. Nálam a hazugság legfennebb hallgatás, tehát nem beszélek valamiről. Egyszer nagyanyám, mikor még kicsi gyerek voltam és valamit letagadtam, akkor azt mondta: figyelj ide, ha már megcsináltad, akkor legyél annyira férfi, hogy vállald a felelősséget, és valld be. Ezt jó helyen, **jó időben mondta**, és onnantól kezdve ez megszűnt az életemben. Ez még 1976-ban volt.

Kinek tennéd fel ezeket a kérdéseket?

Bölöni Ildikónak, aki a városháza szervezési osztályának munkatársa, mert szerintem ő egy rendkívül okos, érdekes ember.